Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului

E zi de praznic sfânt în cer şi pe pământ, iar Eu, Domnul, am intrare în cartea Mea cuvânt, căci orice preot, orice arhiereu are cuvânt de grăit bisericii, are cuvânt de învăţătură în zile de slujire sfântă cu adunare bisericească înaintea lui şi toţi aşteaptă cuvântul lui, şi mai ales al celui cu putere în cuvânt.

O, poporul Meu, să stai, fiule, întru întâmpinarea cuvântului Meu, că mulţi se uită să vadă şi să audă ce grăiesc Eu, Domnul Iisus Hristos, în zile de sărbătoare în mijlocul tău. Cuvântul Meu e dulce, e mare şi e mângâios, e povăţuitor şi dăruitor de putere pentru sufletele care merg pe calea împlinirii lui. Cuvântul gurii Mele are în el mântuire şi mângâiere şi când mustră neorânduiala cea de pe pământ, numai să înţeleagă omul dragostea Mea din el, căci dragoste pentru om este cuvântul Meu. Să se apropie mult de el cei ce aud de la Mine, că mult grăiesc Eu peste pământ în zilele acestea, şi toţi cei din locuinţa morţilor se răcoresc auzind glasul lui Dumnezeu când grăieşte în cer şi pe pământ pentru toţi cei ce aud şi pentru toţi cei ce nu aud. Firea toată stă înaintea Mea şi se umple de slavă întâmpinându-Mi glasul. Minune mare este venirea Mea cuvânt peste pământ în vremea aceasta şi este mângâiere mare ea pentru toate câte sunt, văzute şi nevăzute ale facerii lui Dumnezeu.

Zi de facere este fiecare zi de coborâre a Mea cuvânt pe pământ şi tot cerul ascultă cuvântarea Mea în zile de cuvânt al Meu rostit în mijlocul tău, o, poporul Meu. Masa Mea cu tine se împarte spre bucuria multora, tată, între cei ce Mă întâmpină pentru mângâierea lor, pentru mântuirea lor. Mai are minte cel ce gustă din această mângâiere şi putere de viaţă şi se duce apoi de la masa aceasta în lături şi în voile lui? Cei ce nu stau în cer după ce cunosc şi mănâncă dulceaţa acestui cuvânt, aceia nu mai au minte. Numai cei ce au minte când dau de acest cuvânt Îl cunosc pe Dumnezeu în el şi rămân în Dumnezeu apoi, şi rămân în iubirea Mea şi în cuvântul Meu.

Le-am spus la ucenicii Mei acum două mii de ani: *«Rămâneţi în iubirea Mea!»*. Mare este miezul acestui cuvânt lăsat de Mine peste ei atunci! O, mare este taina Mea cu tine, popor al cuvântului Meu cel de azi, mare este iubirea Mea cu tine, tată! Locul pe care Eu stau cu tine pe pământ aşezat este locul iubirii Mele, este iubirea Mea. Tu eşti iubirea Mea, iar cel ce vine la tine şi te vede şi te priveşte şi te înţelege şi te crede, acela rămâne în tine, tată, rămâne în iubirea Mea şi stă cu tine sau vine şi pleacă şi iar vine spre locul iubirii Mele cu tine ca să ia din el pentru el şi ca să-i aducă iubirea lui, că mare şi nedesluşită de mintea omului este taina şi vederea acestui loc, care este iubirea Mea, locul despre care cei ce aud de el şi îl află văzut zic cu sfială sfântă: *„acolo este Domnul”*, aşa cum preotul Ietro i-a spus lui Moise despre locul în care Dumnezeu era şi grăia şi Se slăvea cu slavă văzută pe muntele slavei şi apoi mult văzută prin lucrarea credinţei lui Moise, care s-a suit pe munte la Domnul şi a grăit Domnul cu el, şi el cu Domnul.

Această zi e praznic de întâmpinare. Când Eu, Domnul, eram Prunc de patruzeci de zile M-a dus mama Mea Fecioara să Ne înfăţişăm la templu după legea curăţirii. Întru totul venirea Mea pe pământ Om s-a supus legii, căci Tatăl M-a trimis aşa şi M-a învăţat să fiu supus. Am stat în mijlocul lui Israel, căci prin el am venit, că avea el strămoşii la temelia lucrării Mele aşezaţi, de pe când Eu, Domnul, am ieşit în calea lui Avraam ca să descopăr lui pe Dumnezeu, ca să Mă descopăr peste el cuvânt şi să ştie el cum este Dumnezeu întru lucrarea Sa peste om. Am numit apoi în vremea aceea pe cei trei din unul în altul credincioşi glasului Meu de peste ei atunci: Avraam, Isaac şi Iacov, iar pe Iacov l-am numit Israel. În mijlocul urmaşilor lor cei după trup am venit Eu acum două mii de ani Prunc născut din mamă Fecioară ca să cresc şi să Mă arăt oamenilor venit de la Dumnezeu la ei. Am stat în mijlocul lui Israel atunci şi Mi-am arătat toată lucrarea pentru care venisem de la Tatăl prin naşterea Mea din Fecioară, dar în mijlocul lui Eu n-

am găsit primire, n-am găsit întâmpinare aşa cum un prunc născut în casa părinţilor lui este întâmpinat la naşterea lui şi iubit de neamul lui, dar Eu Mi-am făcut atunci lucrarea pentru care venisem, şi s-au descoperit atunci gândurile multora, spre ridicarea sau spre coborârea multora din Israel prin venirea Mea cea de atunci, când M-a cunoscut dreptul Simeon şi M-a întâmpinat el şi a rostit el atunci proorocia cea despre Mine că voi fi ca semn de tăgadă spre ridicarea şi coborârea multora din Israel şi că voi fi spre mântuirea neamurilor şi spre slava lui Israel cel binecredincios, slava fiilor lui Avraam cel credincios, după făgăduinţa promisă de Mine lui, dar poporul Israel cel după trup nu M-a întâmpinat atunci, iar dacă el ar fi fost urmaş al lui Avraam M-ar fi cunoscut şi M-ar fi întâmpinat.

O, popor al cuvântului Meu, am stat cu tine, tată, în mijlocul bisericii şi Mi-am arătat faţa cea dinăuntrul tău prin viaţa ta cu Mine, pentru care venisem la tine cuvânt ca să ţi-o dau şi ca să te aşezi întru întâmpinarea Mea şi să Mă întâmpini tu şi să grăiesc cu tine cuvântul Meu cel de azi şi să audă biserica glasul Meu cu tine, tată, dar în mijlocul ei Eu n-am găsit primire şi întâmpinare pentru venirea Mea cu masă de cuvânt de Duh Sfânt, dar Eu Mi-am făcut şi Îmi fac lucrarea pentru care vin, şi s-au descoperit acum gândurile preoţilor şi ale arhiereilor, spre ridicarea sau spre coborârea multora dintre ei prin venirea Mea cuvânt la ei, şi din mijlocul tău grăit şi împărţit lor. Nimic pe pământ nu este mai necunoscut de om ca şi Dumnezeu, Cel ce Se slăveşte în făpturi. N-are omul minte pentru iubirea de Dumnezeu în el. Eu sunt îndurerat că n-am cui să-i grăiesc între cei ce s-au făcut slujitorii bisericii şi nu le pot spune lor aşa cum le-am spus ucenicilor Mei: *«Rămâneţi în iubirea Mea!».* O, cui să le spun dintre ei acest mare cuvânt când ei au minte pentru altceva şi nu pentru iubirea Mea, care se învaţă de la Mine şi se dăruieşte în dar ca să fie ea în om, şi nu poate să şi-o facă singur omul ca s-o arate apoi şi să rămână el în ea? Gura Mea trebuie să-i spună omului aceasta după ce el învaţă să iubească pe Dumnezeu şi pe Fiul Său Iisus Hristos, iar dacă omul nu crede când Eu îi spun acum că nu are şi nu rămâne el în iubirea Mea cum se crede el că o are şi că ea este, îi spun Eu că nu are dreptate, fiindcă celor ce Mă iubeau atunci ucenici ai Mei şi cei de pe lângă ei Eu le-am promis lor pe Duhul Sfânt Mângâietorul şi mult lucrătorul şi dăruitorul de daruri celor ce Mă iubesc, şi le-am spus: *«În numele Meu în limbi noi veţi grăi şi veţi lucra semne şi minuni, haruri din haruri veţi împărţi, iar cel ce crede şi se va boteza, acela se va mântui».* Acestea sunt semnele doveditoare şi lucrătoare prin cei ce Mă iubesc şi cărora am spus acum două mii de ani: *«De Mă iubiţi, păziţi poruncile Mele şi alt Mângâietor voi trimite vouă, şi vă este de folos să Mă duc la Tatăl, ca să vă trimit de la El pe Duhul Sfânt Mângâietorul. Rămâneţi în iubirea Mea!».*

O, poporul Meu, numai cei ce rămân în iubirea Mea după ce o primesc pe ea în dar de la Mine, numai aceia sunt cei ce Mă întâmpină în venirea Mea de azi cuvânt la tine, tată, cu Duhul Sfânt Mângâietorul, promis de Mine că-L trimit de la Tatăl celor ce rămân în iubirea Mea când ea iese în calea lor să se dea lor. Am găsit la tine credinţă, fiule poporul Meu, şi te-am aşezat, tată, întru întâmpinarea Mea, şi vin la tine cuvânt de Duh Sfânt, spre semne şi minuni lucrătoare şi mult prea tainice ele ca să se vadă cu ochii trupului omului sau cu mintea lui cea mică şi îndreptată spre pământ. Te am unealtă lucrătoare cu Mine peste cele ce tainic le lucrez şi le aşez pe pământ spre lucrare, chiar şi peste cei ce habar nu au ce fac ei când Eu săvârşesc cu ei şi peste ei pe cele ce le am de lucrat şi de înfăptuit şi de aşezat pentru orice stare şi vreme, şi fac aceasta la ru-găciunea ta când Eu te aşez înaintea Mea ca să-Mi ceri, şi Eu să împlinesc aşa, iar tu să nu uiţi să-Mi mulţumeşti de fiecare dată când Eu îţi spun să ceri cu rugăciunea la Mine pe cele ce le am de lucrat, iar Eu să te ascult şi să împlinesc aşa, că mare este taina lucrării lui Dumnezeu cu omul, căci Eu, Domnul Făcătorul, pentru om am făcut cerul şi pământul şi lumea.

Dumnezeu este mai înainte de vecii, la fel şi îngerii Lui, dar El a voit să-l facă pe om, să-i dea trup şi să-i facă apoi o lume măreaţă, o facere dulce şi slăvită, ruptă din slava Lui, şi a făcut Dumnezeu cerul şi pământul şi toate cu El însoţitoare, soarele şi luna şi stelele apoi, păsările şi animalele şi peştii, florile şi pomii, şi apoi pe om, dându-i trup din lut şi din apă, cu mâna Lui

plămădindu-i trupul, şi apoi a suflat Dumnezeu peste el duh de viaţă şi a intrat în el viaţă, sânge şi suflare au intrat, înţelepciune şi mişcare, Dumnezeu cu Duhul Său în omul cel zidit de mâna Lui pe pământ, şi mare este taina lui Dumnezeu cu omul pe care l-a făcut ca să-Şi arate Domnul iubirea Lui cea multă şi mare, care era şi este în vecii, căci altfel nu Şi-ar fi dat El iubirea ca să se vadă cât este. S-a arătat apoi cât de puţină iubire pentru El are omul cel zidit de El, cât de puţin Îl întâmpină omul pe Domnul cu toate câte Domnul face pentru el în toată vremea. De şapte mii de ani stau faţă în faţă cu nerecunoştinţa omului înaintea Mea. Păcatul nerecunoştinţei omului faţă de Dumnezeu, Care pe toate le face şi le creşte şi le dă spre viaţa oamenilor, e mare acest păcat, şi se desfrânează în fel şi chip oamenii după voia lor pe pământ înaintea lui Dumnezeu, că nu le place de Domnul, şi le place de ei şi atât, căci legea Domnului este alta decât cea pe care ei o iubesc împotriva lui Dumnezeu în ei. Clipă de clipă se înfăţişează înaintea scaunului Meu mulţimi şi iar mulţimi de suflete de oameni care trec cu trupul şi nu-i pot slobozi pe ei de sub neascultarea lor de Dumnezeu pe pământ. Îmi arăt mila Mea de ei acum, în vremea ta cu Mine, poporul Meu, că te-am aşezat pe tine să faci strigare pentru tot neamul omenesc care a trecut şi care este şi care vine şi trece, ca să găsesc, cumva, milă cu strigare lucrătoare înaintea Mea pentru ei, dar ştiu oamenii, vor ei să înţeleagă ce taină ascunde Domnul în mijlocul tău pentru ei?

Iubirea Mea cu tine se dă oamenilor, o, popor al cuvântului iubirii Mele peste pământ în zilele acestea, şi va fi ea găsită de toţi cei fără de mângâiere, căci mângâierea cea trecătoare se duce de tot de la om, şi-Mi voi arăta atunci câtă iubire am avut şi am dat pentru om ca să ia din ea, prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău semănat peste pământ ca să ia oamenii din el viaţă şi mângâiere lor. Numai când mintea omului nu va mai trage spre pământ după viaţă şi după mângâiere, o, numai atunci va privi omul în sus, la locul de unde vine la tine cuvântul Meu cel de azi, şi va găsi omul la tine bogăţia Mea şi slava ei şi se va apleca el să ia şi să cunoască şi să-şi întoarcă inima la Mine, Domnul şi Mângâietorul omului.

O, stai întru întâmpinarea venirii Mele cuvânt peste pământ, poporul Meu, căci statul tău aşa va da rod, fiule, şi iată cât cuvânt dătător de viaţă rodesc Eu în tine în vremea aceasta când omul nu caută, ci, din contra, fuge de Dumnezeu tot mai mult! Eu, Domnul, rămân cu tine, rămân în tine, rămân în iubirea ta, în credinţa ta cea lucrătoare cu Mine, iar tu rămâi cu Mine, rămâi în iubirea Mea, şi toţi să rămână în ea din câţi te-au cunoscut al Meu şi din câţi te vor cunoaşte de acum.

Rămâi în iubirea Mea, o, poporul Meu, că Eu cu ea sunt în mijlocul tău cuvânt şi prin el fac cerul cel nou şi pământul cel nou şi chem sub acoperământul Meu cu tine, sub viţa şi sub smochinul Meu pe omul înnoit la minte prin taina acestui cuvânt de viaţă făcător în om. Rămâi întru Mine, întru iubirea Mea, căci Eu iubirea ta sunt, şi aşa să rămân, şi aşa să rămâi, în iubirea Mea să rămâi, şi iubirea Mea să rămâi tu, o, poporul Meu cel de azi al Meu. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2012